

ЗАКОН

О САРАДЊИ СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ СА МЕЂУНАРОДНИМ ТРИБУНАЛОМ ЗА КРИВИЧНО ГОЊЕЊЕ ЛИЦА ОДГОВОРНИХ ЗА ТЕШКА КРШЕЊА МЕЂУНАРОДНОГ ХУМАНИТАРНОГ ПРАВА ПОЧИЊЕНА НА ТЕРИТОРИЈИ БИВШЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ ОД 1991. ГОДИНЕ

("Сл. лист СРЈ", бр. 18/2002 и "Сл. лист СЦГ", бр. 16/2003)

И ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1

(1) Овим законом уређује се сарадња Србије и Црне Горе са Међународним трибуналом за кривично гоњење лица одговорних за тешка кршења међународног хуманитарног права почињена на територији бивше Југославије од 1991. године (у даљем тексту: Међународни кривични трибунал) и извршење обавеза које за Србију и Црну Гору произлазе из Резолуције Савета безбедности бр. 827 (1993) и Статута Међународног кривичног трибунала, на основу којег ће надлежни органи република чланица одлучивати о уступању кривичног поступка и предаји оптужених овом трибуналу.

(2) Србија и Црна Гора ће поштовати и спроводити судске одлуке Међународног кривичног трибунала и указивати правну помоћ његовим истражним и судским органима.

Члан 2

(1) Међународни кривични трибунал је суд образован од стране Савета безбедности Организације уједињених нација, те се у сарадњи Савезне Републике Југославије са тим трибуналом не примењују општа правила и прописи који регулишу сарадњу са страним државама у области правосуђа.

(2) Одредбе Статута Међународног кривичног трибунала су општеприхваћена правила међународног права.

Члан 3

(1) Захтеви за сарадњу или извршење појединих одлука Међународног кривичног трибунала достављају се Министарству спољних послова.

(2) Након што утврди формалну ваљаност захтева, Министарство спољних послова ће га доставити надлежном органу ради поступања предвиђеног овим законом.

(3) Сарадња са Међународним кривичним трибуналом одвија се на српском језику или на једном од језика Међународног кривичног трибунала, уз превод на српски језик.

Члан 4

(1) Захтев за сарадњу или извршење одлука Међународног кривичног трибунала усвојиће се ако је заснован на одредбама Статута и Правила о поступку и доказима Међународног кривичног суда.

(2) Ако надлежни орган процени да би одређени поступак сарадње могао да угрози суверенитет или интерес безбедности државне заједнице, о томе ће обавестити Савет министара, односно владу државе чланице.

(3) Ако Савет министара или влада државе чланице оцени да би испуњење захтева угрозило суверенитет или интересе безбедности државне заједнице, наложиће Министарству спољних послова, односно министарству надлежном за послове правде државе чланице да о томе обавести Међународни кривични трибунал и уложи приговор према Правилима о поступку и доказима.

Члан 5

(1) Месна надлежност судова у поступку сарадње са Међународним кривичним трибуналом је делегирана надлежност Окружног суда у Београду за територију државе чланице државе Србије, односно Вишег суда у Подгорици за територију државе чланице државе Црне Горе (у даљем тексту: надлежни суд).

(2) Месна надлежност других државних органа који поступају по захтеву за сарадњу Међународног кривичног трибунала одређује се према правилима која важе за одређивање надлежности у поступку у којем се обавља радња којом се остварује сарадња.

Члан 6

(1) Поступак по овом закону је хитан.

(2) Судови, тужилаштва и други државни органи известиће Министарство спољних послова о предузетим радњама или извршењу захтева Међународног кривичног трибунала, као и о сметњама насталим у току поступања, одмах, а најкасније у року од три дана.

Члан 7

(1) Одлуком Савета министара и влада држава чланица образоваће се Национални савет Савезне Републике Југославије за сарадњу са Међународним трибуналом за кривично гоњење лица одговорних за тешка кршења међународног хуманитарног права почињена на територији бивше Југославије од 1991. године (у даљем тексту: Национални савет).

(2) У одлуци о оснивању Националног савета одредиће се: састав, задаци и овлашћења, у складу са Резолуцијом 827 Савета безбедности и Статутом Међународног кривичног трибунала, а нарочито у погледу статуса окривљених, пружања помоћи њиховим породицама, положају сведока, приступа архивској грађи и другим питањима од значаја за остваривање сарадње.

(3) Савет министара може именовати посматрача Србије и Црне Горе при Међународном кривичном трибуналу.

Члан 8

(1) Међународни кривични трибунал може имати канцеларију на територији Србије и Црне Горе.

(2) Правни статус Канцеларије Међународног кривичног трибунала уређује се посебним споразумом.

ИИ ОВЛАШЋЕЊА МЕЂУНАРОДНОГ КРИВИЧНОГ ТРИБУНАЛА ЗА ПРЕДУЗИМАЊЕ ИСТРАЖНИХ РАДЊИ У СРБИЈИ И ЦРНОЈ ГОРИ

Члан 9

(1) Истражни органи и тужилац Међународног кривичног трибунала могу на територији Србије и Црне Горе, ради откривања кривичног дела из своје надлежности, предузимати следеће радње:

- 1) прикупљање обавештења од грађана;
- 2) саслушање осумњичених, оптужених, оштећених, сведока и вештака, укључујући обдукције и ексхумације лешева;
- 3) прикупљање материјалних доказа;
- 4) разгледање и преписивање исправа, укључујући и оне које сачине или прикупе правосудни органи Србије и Црне Горе о повредама међународног хуманитарног права.

Члан 10

(1) У вршењу радњи из претходног члана, представници Међународног кривичног трибунала не могу примењивати принудне мере којима се ограничавају права и слободе грађана Србије и Црне Горе и других лица на њеној територији, нити поступати супротно стандардима међународног права.

(2) Ако се јави потреба за применом мера којима се ограничавају права и слободе грађана, истражни органи Међународног кривичног трибунала ће се са захтевом за њихову примену обратити надлежном органу Србије и Црне Горе.

(3) Органи Међународног кривичног трибунала у вршењу радњи из члана 9. не могу поступати супротно прописима Србије и Црне Горе, нити на начин који би могао да штети њеном суверенитету или интересу националне безбедности.

Члан 11

О ослобађању сведока и осумњичених дужности чувања државне, војне или службене тајне и о достављању и разгледању списа који се односе на државну, војну или службену тајну, одлучује Савет министара, односно влада државе чланице.

ИИИ УСТУПАЊЕ КРИВИЧНОГ ПОСТУПКА КОЈИ СЕ ВОДИ ПРЕД ДОМАЋИМ СУДОМ

Члан 12

(1) Одредбама овог одељка утврђује се поступак уступања кривичног поступка Међународном кривичном трибуналу.

(2) Надлежни органи република доносе одлуку о уступању кривичног поступка Међународном кривичном трибуналу.

Члан 13

(1) Захтев Међународног кривичног трибунала да му се уступи кривично гоњење лица против којег се пред надлежним судом у Србији и Црној Гори води кривични поступак мора бити образложен и уз њега достављена потврђена оптужница.

(2) Решење о уступању кривичног поступка доноси веће надлежног окружног, односно вишег суда, у саставу од троје судија. Веће ће одбити захтев за уступање кривичног поступка ако се захтев не односи на исто лице и исто кривично дело, ако кривично дело није у надлежности Међународног кривичног трибунала или ако је окривљени за то кривично дело већ осуђен правноснажном пресудом надлежног суда у Србији и Црној Гори.

(3) Изузетно, кривични поступак довршен правноснажном пресудом уступиће се Међународном кривичном трибуналу ако се захтев односи на понављање поступка пред Међународним кривичним трибуналом, према одредбама члана 10. став 2. Статута Међународног кривичног трибунала.

(4) На седницу већа из става 2. овог члана позивају се надлежни јавни односно државни тужилац, окривљени и његов бранилац, који могу изнети своје разлоге и предлоге поводом захтева Међународног кривичног трибунала за уступање кривичног поступка. Седница већа одржаће се и ако позване стране нису присутне, као и у случају ако је окривљени у бекству или је недоступан суду.

Члан 14

(1) На решење о уступању кривичног поступка Међународном кривичном трибуналу надлежни јавни односно државни тужилац, окривљени и његов бранилац могу изјавити жалбу у року од осам дана. Жалба задржава извршење решења.

(2) О жалби из става 1. овог члана одлучује врховни суд државе чланице, у већу састављеном од пет судија, у року од петнаест дана од дана пријема списка.

(3) Веће врховног суда може одбити жалбу као неосновану или је уважити и првостепено решење укинути или преиначити.

(4) По правноснажности решења о уступању кривичног поступка, решење се, заједно са списима предмета, доставља министарству државе чланице надлежном за послове правде.

(5) Ако нема сметњи из члана 3. ст. 1. и 2. овог закона, министарство државе чланице надлежно за послове правде ће списе предмета доставити Међународном кривичном трибуналу.

Члан 15

(1) Кривични поступак пред домаћим судом, за који је дозвољено уступање Међународном кривичном трибуналу, обуставиће се.

(2) Ако је дозвољено уступање Међународном кривичном трибуналу, а предмет поступка пред домаћим судом је кривично дело које није у надлежности Међународног кривичног трибунала, поступак пред домаћим судом ће се прекинути до окончања поступка пред Међународним кривичним трибуналом.

(3) Када је пресуда суда у Србији и Црној Гори за кривично дело за које је уступљено гоњење постала правноснажна, неће се извршити, а ако је извршење у току, биће прекинуто даном предаје окривљеног Међународном кривичном трибуналу.

Члан 16

(1) Оптуженом о чијој је кривици одлучио Међународни кривични трибунал не може се за исто кривично дело судити у Србији и Црној Гори.

Члан 17

(1) Правноснажно и извршно решење којим је утврђено да су испуњене претпоставке за уступање кривичног поступка Међународном кривичном трибуналу доставља се Министарству спољних послова.

(2) Решење о уступању кривичног поступка Међународном кривичном трибуналу доноси Министарство спољних послова.

ИВ ПОСТУПАК ЗА ПРЕДАЈУ ОКРИВЉЕНИХ

Члан 18

(1) Одредбама овог одељка утврђује се поступак за предају окривљених Међународном кривичном трибуналу и односи се на сва лица оптужена пред Међународним кривичним трибуналом која се затекну на територији Србије и Црне Горе, без обзира на права и привилегије које проистичу из њихове државне, политичке, јавне или службене дужности.

(2) Надлежни органи држава чланица доносе одлуку о предаји окривљених Међународном кривичном трибуналу.

Члан 19

(1) Захтев за предају, заједно са потврђеном оптужницом и наредбом за лишење слободе, подноси се Министарству спољних послова, које их доставља на поступак надлежном суду.

Члан 20

(1) У поступку за предају, окривљени мора имати браниоца.

(2) Ако окривљени сам не изабере браниоца, суд ће му поставити браниоца по службеној дужности.

Члан 21

(1) Истражни судија надлежног суда одређује притвор окривљеном чија се предаја тражи, односно предузима друге мере за обезбеђење његовог присуства.

(2) Наредбу истражног судије о лишењу слободе окривљеног извршавају органи унутрашњих послова.

Члан 22

(1) У хитним случајевима, кад постоји опасност да ће окривљени побећи или да ће се сакрити, истражни судија надлежног суда може одредити притвор и пре достављања захтева за предају.

(2) Ако захтев, заједно са потврђеном оптужницом, не буде поднет у року од 48 сати, притворени ће се пустити на слободу.

Члан 23

(1) Органи унутрашњих послова лишиће слободе окривљеног и без наредбе истражног судије, ако је за окривљеним расписана потерница надлежног домаћег органа или Међународног кривичног суда. Орган унутрашњих послова је дужан да окривљеног одмах спроведе надлежном истражном судији, који ће одредити притвор или лице лишено слободе пустити на слободу.

Члан 24

(1) Притвор може наредити и веће надлежног суда у току поступка који се води по захтеву Међународног кривичног трибунала за уступање кривичног гоњења (члан 12. став 2).

Члан 25

(1) Пре доношења решења о притвору, суд ће саслушати окривљеног.

Члан 26

(1) Притвор одређен по чл. 18. и 21. овог закона може трајати до предаје оптуженог Међународном кривичном трибуналу, односно до правноснажности одлуке којом је захтев за предају одбијен.

Члан 27

(1) Против решења о одређивању притвора окривљени и његов бранилац могу уложити жалбу већу надлежног суда, у року од три дана од дана пријема решења. Жалба не задржава извршење решења.

Члан 28

(1) У поступку по захтеву за предају окривљеног, истражни судија надлежног суда ће окривљеног упознати са захтевом и оптужбама које му се стављају на терет и саслушати га о свим околностима важним за одлучивање о захтеву Међународног кривичног трибунала.

Члан 29

(1) Ако истражни судија надлежног суда нађе да су испуњене претпоставке за предају окривљеног, утврдиће то решењем, у року од три дана од дана привођења окривљеног.

(2) Претпоставке за предају су испуњене ако се утврди да се захтев односи на лице против којег се води поступак, да је против лица чија се предаја тражи потврђена оптужница у складу са чланом 19. Статута Међународног кривичног трибунала, да се ради о делу кажњивом и по домаћем закону и да се ради о кривичном делу из надлежности Међународног кривичног трибунала (чл. 2, 3, 4. и 5. Статута).

(3) Против решења из става 1. овог члана окривљени, његов бранилац и надлежни јавни, односно државни тужилац имају право жалбе већу састављеном од тројице судија надлежног суда, у року од три дана од дана пријема решења.

(4) Веће надлежног суда из става 3. овог члана је дужно да одлуку по жалби донесе у року од три дана од дана пријема списка.

Члан 30

(1) Ако истражни судија надлежног суда решењем утврди да нису испуњене претпоставке за предају окривљеног, по службеној дужности доставиће већу тројице судија надлежног суда решење, заједно са списима предмета.

(2) Веће састављено од троје судија надлежног суда разматра првостепено решење и својим решењем потврђује, укида или преиначује решење истражног судије надлежног суда у року до три дана.

(3) Решење већа надлежног суда је правноснажно и извршно, те се против истог не могу улагати ванредна правна средства и не може се тражити одлагање извршења.

Члан 31

(1) Правоснажно и извршно решење којим је утврђено да су испуњене претпоставке за предају окривљеног лица Међународном кривичном трибуналу, доставља се Министарству за људска и мањинска права.

(2) Решење о предаји окривљеног Међународном кривичном трибуналу доноси Министарство за људска и мањинска права, које извршава министарство унутрашњих послова државе чланице.

(3) Против решења из претходног става овог члана не може се водити управни спор.

В УКАЗИВАЊЕ ПРАВНЕ ПОМОЋИ МЕЂУНАРОДНОМ КРИВИЧНОМ ТРИБУНАЛУ

Члан 32

(1) На захтев Међународног кривичног трибунала, надлежни државни органи Србије и Црне Горе обавиће поједине истражне радње, прикупити потребне податке о кривичном делу и учиниоцу и друге чињенице важне за кривични поступак, расписати потерницу, предузети мере за заштиту сведока, доставити позив и друга писмена која лицима са боравиштем у Србији и Црној Гори упућује Међународни кривични трибунал и обавити друге радње важне за поступак пред Међународним кривичним трибуналом.

(2) Представницима Међународног кривичног трибунала омогућиће се присуство при обављању радњи из става 1. овог члана, као и да при томе постављају питања, дају предлоге и обављају друге радње везане за поступак.

Члан 33

(1) На захтев Међународног кривичног трибунала, Министарство спољних послова одобриће транзит окривљеног, сведока и других лица преко територије Србије и Црне Горе.

(2) Надлежни државни органи Србије и Црне Горе предузеће радње потребне за безбедан транзит лица из става 1. овог члана, укључујући и мере ограничења слободе лица чији се транзит врши.

ВИ ИЗВРШЕЊЕ ПРЕСУДА МЕЂУНАРОДНОГ КРИВИЧНОГ ТРИБУНАЛА НА ТЕРИТОРИЈИ СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ

Члан 34

(1) Правоснажна пресуда Међународног кривичног трибунала може се извршити у Србији и Црној Гори. Министарство спољних послова обавестиће Међународни кривични трибунал о спремности Србије и Црне Горе да прихвати осуђенике на издржавање затворске казне.

(2) Затворска казна извршава се према прописима Србије и Црне Горе.

(3) Међународном кривичном трибуналу омогућиће се надзор над извршењем казне.

Члан 35

(1) Када се према прописима Србије и Црне Горе, стекну услови за помиловање, ублажавање казне или условни отпуст, о томе ће се обавестити Међународни кривични трибунал, ради доношења одговарајуће одлуке.

ВИИ ОСТАЛЕ ОДРЕДБЕ

Члан 36

(1) За лице које се добровољно преда Међународном кривичном трибуналу, Савет министара и влада државе чланице чији је окривљени држављанин, даће неопходне гаранције Међународном кривичном трибуналу да се то лице брани са слободе.

Члан 37

(1) Министарство спољних послова може од Међународног кривичног трибунала затражити накнаду трошкова насталих за Србију и Црну Гору у вези са сарадњом са Међународним кривичним трибуналом, обављеном на његов захтев.

Члан 38

(1) Судије, тужилац и регистратор Међународног кривичног трибунала уживају у Србији и Црној Гори имунитет и повластице предвиђене за дипломатске представнике.

(2) Службеници Канцеларије и други представници Међународног кривичног трибунала уживају имунитете и повластице које се признају према међународном праву.

Члан 39

(Брисан)

Члан 40

(1) На питања која нису регулисана овим законом (нпр. о позивању, довођењу, обећању окривљеног да неће напустити боравиште, јемству, издавању потернице, поступку извршења притвора и др.), сходно ће се примењивати одредбе Законика о кривичном поступку.

Члан 41

(1) Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном листу СРЈ".

**Самостални члан Закона о изменама
Закона о сарадњи Савезне Републике Југославије са Међународним
трибуналом за кривично гоњење лица одговорних за тешка кршења
међународног хуманитарног права почињена на територији бивше
Југославије од 1991. године**

("Сл. лист СЦГ", бр. 16/2003)

Члан 28

(1) Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном листу Србије и Црне Горе".